

stærke deres samarbejde ved at flytte samarbejdsområdet over i en europæisk beslutningsproces, så modsætter den danske regering sig det ikke. Det kan den ikke, og det vil den ikke.

Derfor står Edinburgh-Aftalen alligevel, det har jeg jo sagt, og det vil den også gøre, når vi er færdige med vort arbejde.

Pia Kjærsgaard (DF):

Statsministeren er egentlig altid bedst, når manuskriptet bliver liggende, for så kommer sandheden mere for en dag.

Statsministeren sagde, at han var meget glad for indenrigsministeren, som var så klog og interesseret sig for realiteter og faktisk har udtalt sig på den måde, som jeg sagde i mit forrige spørgsmål. Det må så betyde, at statsministeren ikke mener, at han selv er nær så klog, for det er meget, meget svært at få det samme ud af statsministeren, og det er faktisk det, jeg prøver: at afæske statsministeren en mening om det her. Men jeg kan så gå ud fra, at når statsministeren mener, at indenrigsministeren er så klog, har statsministeren stort set samme synspunkt.

Det bekymrer mig faktisk, for det her drejer sig jo ikke om, hvilke lande der skal tage få eller flere flygtninge. Det, det drejer sig om, er, at man er på vej til at afskaffe et forbehold, hvor man går fra enstemmighed til flerstemmighed, og det er det, der er bekymrende. Det vil jeg bare bede statsministeren om at bekræfte.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Sidste omgang for mit vedkommende i dag. Endnu en gang, og jeg synes ikke, det er til at misforstå: De fire forbehold – en, to, tre, fire – står uændrede under og efter regeringskonferencen, og de fire forbehold kan kun ændres af den danske befolkning ved en folkeafstemning. Det var punkt 1.

Punkt 2: Vi synes, at vi skylder den danske befolkning, det danske samfund og vores grundsyn om, hvordan flygtninge bør behandles i Europa, et stærkere samarbejde i Europa. Vi synes, Europas historie og menneskelige ansigt skylder, at vi får etableret et godt samarbejde. Det er vores dobbelte ambition, og det kommer til at gå ordentlig til hele vejen igennem, og det bliver klart hele vejen igennem, som det er i dag. Der er ikke noget, der bliver sneget ind ad bagdøren. Det bliver forfra, og det bliver sådan, at den danske befolkning kommer til at afgøre enhver sag, der har med det her at gøre.

Tak for i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1660

2) Til boligministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren tage initiativ til lovgivning om oprettelse af en byggeskade-fond for det private nybyggeri på en sådan måde, at ordningen finansieres af byggefirmaerne, gøres obligatorisk og samtidig indeholder regler, som fastholder byggefirmaernes produktansvar?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 7. marts 1997 synes der blandt Folketingets boligpolitiske ordførere at være en positiv holdning for at løse det problem, at der mangler en obligatorisk forsikringsordning eller byggeskade-fond inden for det private nybyggeri. Enhedslisten håber derfor, at regeringen nu vil tage et lovgivningsinitiativ.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi bevæger os nu over i det mere indenrigspolitiske.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han vil være indstillet på at gå ind og med partierne drøfte en etablering af en sådan byggeskade-fond for det private byggeri, i hvert fald med SF og Enhedslisten.

Jeg er boligforeningsmand, og i boligforeningerne har vi det solidariske princip, at vi hjælper hinanden, når vi kommer i nød. Jeg synes, at der også kunne være behov for et sådant solidarisk princip, når det gælder den private sektor, hvor husejere f.eks. kan komme i meget store vanskeligheder, hvis de, der har opført husene, ikke har gjort det ordentligt.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Der har tidligere været visse overvejelser om at etablere forsikringsordninger eller byggeskade-fonde uden for de to nuværende byggeskade-fondes område, som vi kender, og disse overvejelser har indtil nu ikke ført til noget resultat; det er jo også det, der er baggrunden for spørgsmålet.

Et nyere initiativ, der også har haft betydning vedrørende byggeskader, er loven om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom, der trådte i kraft den 1. januar 1996.